

Ville Auvinen

2.12.2013

Tiden för Guds stora gärningar

December är den tid i kyrkoåret när stora fester firas. I år sjöng vi Hosianna den första december, och därefter började den lilla fastan och vi väntar nu på vår Frälsares födelsedag. Under adventet väntar vi på Jesu återkomst på många olika sätt, speciellt på parusin, hans återkomst i härlighet.

Både händelserna kring Jesu födelse och de teman, som har att göra med hans återkomst, är kontroversiella i dagens bibelforskning och kyrkliga diskussion. Man diskuterar ofta jungfrufödelsen, och då och då läser vi om hur lärda exegeter – och till och med några biskopar – anser, att julevangeliet är en rörande saga och jungfrufödelsen ett symboliskt sätt att uttrycka det speciella med Jesus. Det här är egentligen bara ett vackert sätt att uttrycka det att man inte tror på det som sägs i trosbekännelsen: ”... blev avlad av den helige Ande, föddes av jungfru Maria.” Därtill säger man, att läran om Jesu jungfruliga födelse inte ens är en central sak i kristendomen.

Vad borde man tänka om det här? I själva verket är det centralaste inte vad

som hände när Jesus föddes, utan vad som hände ungefär nio månader tidigare. Det viktigaste är inte att Maria var orörd, utan detta: vem Jesus verkligen var och är. Om Maria inte blev gravid på grund av ett gudomligt under, var Jesus en vanlig människa. Fastän han som människa skulle ha varit hur from och gudaktig som helst, och fastän Gud skulle ha valt honom för en speciell uppgift, att vara den främsta av profeterna, värdig till och med att bära titeln Guds (adopterade) son, kunde han inte vara vår Frälsare. Varje människa, som är född på ett naturligt sätt under arvsyndens, måste ju dö för sina egna synder. Då skulle kristendomen bara vara en religion bland andra, och Jesus skulle vara en berömd lärare vid sidan av Muhammed och andra, som har grundat religioner – och så tycks det redan vara i den nutida religionsdiskussionen.

När de första kristna sammanfattade sin kristna tro i denna form: ”... blev avlad av den helige Ande”, uppfattade de den inte som ett symboliskt talesätt, utan som en verklig historisk händelse. Gud sände sin egen Son till världen genom att låta

sin Helige Ande göra en ung jungfru gravid. Ordet blev kött. Därför var och är Jesus Gud och människa. Han kunde dö på korset för andra, eftersom han var syndfri och inte behövde lida straffet för sina egna gärningar. Utan denna tro och bekännelse faller hela kristendomen. När man i Bibeln kallar Jesus Guds Son, är det inte bara ett hedersnamn för en from man, utan det berättar om Jesu essens (väsen). Därför är Jesus inte en profet, som kunde jämföras med Muhammed, utan han är Gud, som blev människa. Han är Guds speciella uppenbarelse för människosläktet. Därför är kristendomen inte en religion bland andra, utan den är den enda vägen till levande Gud.

Om Jesu återkomst säger vi med de tidiga kristna: ”. . . och skall komma därifrån för att döma levande och döda.” I de äldsta skrifterna i Nya testamentet – t.ex. i 1 Tessalonikerbrevet, som är den äldsta skriften – är väntan på Jesu återkomst brinnande. Paulus väntade på att Jesus skulle komma tillbaka ännu under hans livstid. I senare texter talar man om hur några blir besvikna medan de väntar och att de inte längre tror på någon parusi (2 Petr. 3:3–4). Petrusbrevets ord tycks vara högaktuella idag. Hur många av kyrkans präster tror att Jesus faktiskt en dag ska komma tillbaka på ett synligt sätt för att verkställa den sista domen?

Om Jesu återkomst förnekas, förändras den kristna tron till ett världsförbättringsprogram. Då måste förkunnelsen om himmelen och helvetet ge plats för en undervisning om ett gott och dygdigt liv, och i stället för tron kommer moralen, eftersom försoningen inte har någon betydelse – och igen förändras den kristna tron till

en religion bland religioner.

Men Jesus sade att han ska komma tillbaka, och han ska komma snart. Vad som ur Guds synvinkel är snart, är kanske inte det ur vår synvinkel. I varje fall vet vi att Jesu återkomst idag är en dag närmare än i går.

God och välsignad advents- och juletid

Ett hjärtligt tack till alla understödjare för det gångna året. Förbönerna och ekonomiskt understöd har burit oss också detta år. STI:s ekonomiska situation är fortfarande utmanande. I framtiden hoppas vi kunna utvidga vår verksamhet. Det lyckas inte utan vänners stöd. Men denna tidning följer ett inbetalningskort som Du kan använda för din julgåva till STI:s arbete.